

bestemmelser i medfør af § 9, hvorefter justitsministeren blandt andet kan fastsætte regler om behandling af dyr i anden særlig retning.

Der er ikke fundet behov for i loven at optage en bestemmelse svarende til § 12 i den gældende lov, der henviser til lovgivningen om dyreforsøg. Denne henvisning findes at være uforholdsmæssig, idet loven om dyreforsøg som speciallov må gælde forud for dyreværnsloven.

Til § 2

Medens § 1 retter sig mod enhver, så retter § 2 sig mod dem, der holder dyr, uanset om der er tale om landbrugsdyr, kæledyr eller andre former for dyrehold. Indholdsmæssigt svarer bestemmelsen til § 2 i den gældende lov, men udvalget har fundet, at bestemmelsen sprogligt bør affattes mere i overensstemmelse med art. 3 i konventionen om dyr, der holdes til landbrugsformål, som Danmark har ratificeret den 28. januar 1980.

Det fastslås i bestemmelsen, at ethvert dyr skal behandles i overensstemmelse med de særlige behov, som dette dyr har. Ved vurderingen skal der således tages hensyn til dyrets art, graden af udvikling, tilpasning og tamhed. Der skal tages udgangspunkt i anerkendte danske og udenlandske praktiske og videnskabelige erfaringer. Dette betyder, at kravene til den omsorgsfulde behandling kan ændres i takt med, at der indvindes nye erfaringer. Det er ikke muligt nærmere at præcisere, hvilke erfaringer der tænkes på. Afgørende må imidlertid være, at der er tale om erfaringer, der er anerkendt af en større kreds af sagkyndige.

Omsorgspligten indebærer tillige en pligt til ikke at efterlade dyr omfattet af § 2 ved flytning og lign. Dette har særlig betydning ved kæledyr.

Uanset at det ikke er direkte udtrykt i bestemmelsen, indebærer kravet om en omsorgsfuld behandling også et krav om, at den, der holder dyret, fører et regelmæssigt tilsyn med dyret. Omfanget af tilsynet er ikke nærmere præciseret i bestemmelsen. Dette må afhænge af dyrets art, alder og tilstand m.v. og af, hvor lang tid den enkelte dyreejer behøver for at behandle sit dyr omsorgsfuldt.

I de senere år har der inden for landbruget fundet en stigende automatisering sted. Således vinder tv-overvågning stadig større indpas. Forslagsstillerne finder ikke generelt at kunne udtale sig herimod, men finder, at tilsynet må anses for mangelfuldt, såfremt dyrets ejer ved sit tilsyn ikke bliver opmærksom på, at dyrets behov forbliver uopfyldte.

Artikel 7 i konventionen om landbrugsdyr indeholder bestemmelser om, at dyrenes tilstand og sundhed skal undersøges med mellemrum, og det foreskrives

specielt for intensivt husdyrbrug, at såvel dyrene som det tekniske udstyr skal undersøges mindst én gang om dagen. Bl.a. på grund af afgrænsningsvanskeligheder er der ikke i lovudkastet optaget særlige bestemmelser om intensivt husdyrbrug, men § 2 vil opfylde de krav til dansk lovgivning, der følger af konventionens artikel 7.

Pligten til en omsorgsfuld behandling af dyr vedrører også beskyttelse mod og behandling af sygdom. Der vil endvidere være pligt til at tilkalde en dyrlæge, hvis et dyrs sygdom eller tilskadekomst medfører smerte, lidelse eller lignende, jf. § 1, og dyret ikke kan behandles forsvarligt uden veterinær bistand.

Anvendelse af hjælpestoffer som somatotropin er ikke udtrykkeligt reguleret af loven, men vil efter omstændighederne kunne være en sådan belastning af dyrene, at anvendelsen kan være i strid med § 2. Der kan i øvrigt fastsættes regler om sådanne stoffer i medfør af bestemmelsen i § 9.

Der er ikke fundet behov for i en særlig bestemmelse at forbyde hold af »tremmekalve«, som kaldes således, fordi der er tale om kalve, der holdes i snævre bokse hele deres opvækstperiode, der strækker sig over nogle få måneder. De bliver næsten udelukkende fodret med mælkeprodukter og får ingen stråfoder. De har endvidere ingen mulighed for motion. Hold af »tremmekalve« i Danmark er udelukket dels på grund af kravet til foderet i § 2, dels på grund af kravet til dyrenes opholdsrum i § 3. Der henvises i øvrigt til pkt. 4.7. s. 49 f. i betænkning nr. 1126 fra 1988 om intensive produktionsformer inden for landbruget, hvori det anføres, at

»Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at tremmekalveproduktionen rejser sådanne væsentlige dyreværnsmæssige problemer, at den ikke bør vinde indpas i dansk husdyrproduktion. Metoden er uacceptabel og indebærer en alvorlig belastning af kalvene. Der er tale om en specialproduktion, som i høj grad er efterspørgselsbetinget. Hertil kommer, at der ikke ses at være noget holdepunkt for, at det lyse kalvekød er bedre end det kød, der frembringes ved andre former for slagteopdræt. Tværtimod kan det lyse kalvekød siges at være af en ringere ernæringsmæssig kvalitet, fordi jern findes i ringere mængde i dette produkt, end tilfældet er i kød fra normalt opdrættede kalve.

Arbejdsgruppen skal i den forbindelse tillige henvises til udtalelsen af 8. september 1987 fra Det Ethiske Råd vedrørende Husdyr, hvori rådet udtaler, at tremmekalveproduktionen er etisk uforholdsmæssig.

I samme forbindelse kan det nævnes, at Europa-Parlamentet i en resolution af 20. februar 1987 har opfordret EF-Kommissionen til at fremlægge et forslag til direktiv om intensivt opdræt af slagtekalve.